

מ"ת (נצרת) 34195-06-24 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אמג'ד הואש

מ"ת (נצרת) 34195-06-24 - פרקליטות מחוז צפון- פלילי נ' אמג'ד הואשלו נצרת
מ"ת (נצרת) 34195-06-24
פרקליטות מחוז צפון- פלילי

נ ג ד

אמג'ד הואש

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[03.11.2024]

כבוד השופטת מיסא זועבי

החלטה

זוהי החלטת המשך להחלטתי מיום 06.10.24 בעניינו של המשיב (להלן: "החלטה מיום 06.10.24"), בגדרה הוריתי על הזמת תסקיר מעצר משלים שיבחן אפשרות הקלה בתנאי שחרורו של המשיב, לרבות יציאה לעבודה. במסגרת החלטה זו אדרש לשאלה האם יש מקום להורות על הקלה בתנאי שחרורו של המשיב, לרבות יציאה לעבודה בהתאם להמלצת שירות המבחן.

רקע והשתלשלות ההליכים

1. ביום 17.06.24, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו ביצוע העבירות הבאות: גניבה בידי עובד (23 מקרים), לפי סעיף 391 + סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבה בנסיבות מיוחדות (23 מקרים), לפי סעיף 384א(א)(2) + סעיף 29 לחוק העונשין; שיבוש מהלכי משפט (10 מקרים), לפי סעיף 244 + סעיף 29 לחוק העונשין.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים. לחילופין, נטען, כי המבקשת תשקול להסכים להמשך שהיית המשיב בתנאים המגבילים שנקבעו בעניינו בהחלטת בית המשפט המחוזי, בעמ"י 72031-05-24 (מיום 29.05.2024), במסגרתה קיבל בית המשפט את ערר המשיב על החלטת בית המשפט השלום מאותו היום (מ"י 12948-05-24 דיון שאוחד עם מ"י 12983-05-24), והורה על שחרור המשיב לחלופת מעצר בית מלא בביתו ביישוב בית זרזיר, בפיקוח אביו וכן דודו ובכפוף להפקדת ערבות כספית על סך 10,000 ₪, חתימה על ערבות עצמית על סך 100,000 ₪ וחתימה על ערבות צד ג' בסך 100,000 ₪ על ידי המשמורנים.

3. במעמד הגשת כתב האישום, הורה בית המשפט, בהסכמת הצדדים, על המשך שהיית המשיב באותם תנאים מגבילים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי. עוד הורה בית המשפט על הזמנת תסקיר מעצר שיבחן אפשרות הקלה בתנאי מעצרו לרבות יציאה לעבודה.

4. בהמשך למתואר לעיל, ביום 05.08.24 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב (להלן: "תסקיר הראשון"). כעולה מתסקיר המשיב בן 35, נשוי ואב לשני ילדים תאומים כבני שלוש שנים, וטרם מעצרו התגורר עם משפחתו בכפר זרזיר ועבד כשכיר במוסך בכפר. אשר לנסיבות מעצרו, צוין כי במהלך השיחה המשיב התייחס בצמצום, הרחיק את עצמו מהאירועים המיוחסים לו ומסר כי אנשים מהמפעל בו רכש מזון לחיות בחרו להתנכל בו, כשאינו יודע את הסיבה לכך. להתרשמותו של שירות המבחן, המשיב נטה להציג עמדה קורבנית, והשליך את נסיבות מעצרו על גורמים חיצוניים. עוד צוין, כי לצד עמדותיו אלה, המשיב הביע היענות להשתלב בטיפול שהוצע על ידי גורמי הטיפול, אך בשיחה עמו התקשה להתבונן באופן ביקורתי במאפייני אישיותו ובחירותיו אשר הביאו למעצרו. לאור האמור, שירות המבחן התרשם מקיומה של רמת סיכון לא מבוטלת להישנות עבירות דומות מצדו בעתיד. לצד זאת, שירות המבחן ציין כי להערכתו הליך המעצר ושהייתו בתנאים מגבילים, כאמור, מהווים עבורו גורם הרתעתי משמעותי, דבר שבא לידי ביטוי בשמירתו על תנאי שחרורו עד כה.
5. אשר לבקשה ליציאה לעבודה במוסך בכפר זרזיר. שירות המבחן נפגש עם המעסיק, דודו של המשיב, מר עסרי הואש, בן 54, שבבעלותו המוסך, ובו עובד בימי א' עד ו', בין השעות 07:00 עד 17:00. הנ"ל מסר כי המשיב עבד עמו לאורך השנים ותיאר אותו כאיש רציני ויציב. בנוסף, הביע עמדות מאוכזבות מהתנהלותו של המשיב ושלל חששות מהפרת תנאי שחרורו או מפגיעה בו ובעסק. להתרשמותו של שירות המבחן, מר עסרי ביטא נכונות לסייע למשיב ונראה כי הוא מגויס לסייע לו בכל הנדרש ברמה הקונקרטי.
6. לאור האמור, נוכח מאפייניו של המשיב, הערכת הסיכון במצבו וההתרשמות ממערך פיקוח תומך ומגויס לסייע לו, וכן נוכח עמדותיו המבטאות מוכנות ורצון ראשוני להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן המליץ על הטלת צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים, במסגרתו ישולב המשיב בקבוצת עצורי בית לצורך ליווי בהליך המעצר והעלאת המודעות לבעייתיות שבהתנהלותו. על אף האמור לעיל, וחרף המצוקה הכלכלית שתוארה על ידי המשיב, ולאור ההיכרות הראשונית עמו, וההערכה כי למשיב יכולת לטשטש את הבעייתיות שבבחירותיו בפני עצמו וסביבתו, שירות המבחן ציין, כי אין בידו בשלב זה להעריך הפחתה משמעותית ברמת הסיכון. להערכת שירות המבחן, ישנה חשיבות בשלב הראשוני לשלבו של המשיב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, כשבהמשך, בהתאם להתקדמותו תיבחן אפשרות הקלה בתנאי מעצרו.
7. בדיון שהתקיים ביום 06.08.24, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים וחקירת המעסיק המוצע, הורה בית המשפט (כב' השופטת רג'ד זועבי), בהסכמת הצדדים על העמדתו של המשיב בצו פיקוח מעצרים, לתקופה של 6 חודשים, בהתאם להמלצת שירות המבחן וכן על הפניית המשיב לקבלת תסקיר משלים בעניינו אשר יבחן אפשרות יציאתו של המשיב לעבודה אצל המעסיק המוצע, וזאת לאחר שהוא יהיה משולב בצו פיקוח. זאת ועוד, הורה בית המשפט על פתיחת חלונות התאוררות יומיים של 3 שעות, בין השעות 11:00-12:30 ובין השעות 16:00-17:30.

8. בהמשך, ביום 19.09.24 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב (להלן: "תסקיר השני"). כעולה מתסקיר, המשיב החל השתלבותו בהליך טיפולי בתאריך 08.09.24 ועד כה הגיע למפגש אחד. שירות המבחן ציין כי המשיב הינו בשלב התחלתי וראשוני של ההליך הטיפולי והקבוצתי ואין ביכולתו לדעת בתקופה כה קצרה על יכולתו להתחייב באופן מלא לתהליך, לתרום ולהיתרם ממנו. נוכח האמור, להערכת שירות המבחן, אין ביכולתו בשלב זה להתייחס להפחתה בסיכון הנשקף מהמשיב. בהתאם לכך, ולצורך בחינת הקלות בתנאי המעצר, שירות המבחן המליץ לדחות את הדיון בעניינו של המשיב בחודשיים נוספים, שבמהלכם ימשיך ללוות את המשיב במסגרת צו פיקוח המעצר, במקביל להמשך השתתפותו בקבוצה.
9. בדיון שהתקיים לפני ביום 06.10.24, לא התייצב המעסיק המוצע, משכך לא ניתן היה להתרשם ממנו. בהמשך לדיון שהתקיים לפני, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים, ועיון מעמיק בתסקירי שירות המבחן, ובשים לב להשתלשלות ההליכים בתיק, ומבלי להתעלם ממצבו הכלכלי של המשיב, שיש להניח כי נפגע בשל שהותו במעצר משך מספר חודשים, וכן מבלי להתעלם מחלוף הזמן מאז שוהה המשיב במעצר בית, והעובדה כי המשיב יוצא לחלונות התאוררות יומיים בני שלוש שעות, מבלי שנרשמה לחובתו הפרה כלשהי, מצאתי לנכון בהעדר אינדיקציה להפחתה במסוכנות, להמתין עד לקבלת תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב, זאת לאחר שישתייץ בידי שירות המבחן להתרשם מהשפעת ההליך הטיפולי על המשיב.
10. בהמשך, ביום 31.10.24 הוגש תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב (להלן: "תסקיר השלישי"). כעולה מהתסקיר, המשיב החל השתלבותו בהליך טיפולי בתאריך 08.09.24 ועד כה התקיימו ארבעה מפגשים, אליהם הגיע בעקביות ובזמן וכן השתתף בשיח הקבוצתי. יחד עם זאת, להתרשמותו של שירות המבחן, המשיב עדיין נמצא בשלב התחלתי של הטיפול ויכולתו לשתף בתכנים מעמיקים הינה מצומצמת, דבר המותאם לשלב בו נמצא כיום. נוכח האמור, להערכת שירות המבחן, המשך השתתפותו של המשיב בקבוצה תאפשר לו להעמיק בבחינה עצמית ותסייע לו בהגעה לתובנות באשר להתנהגותו. לצד זאת, שירות המבחן ציין כי מעיון בגיליון רישומו הפלילי העדכני עולה כי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים מאז מעצרו ובבדיקת שתי לגילוי שרידי סם שנערכה לו באופן אקראי, לא נתגלו שרידי סם. 11. אשר לבחינת יציאתו לעבודה במוסך בכפר זרזיר. שירות המבחן נפגש עם המעסיק, דודו של המשיב, מר עסרי הואש. הנ"ל תיאר כי מכיר את המשיב באופן מעמיק והיווה עבורו דמות אבהית לאורך השנים וכן יש ביניהם יחסי כבוד וסמכות. בנוסף, גינה את התנהגותו של המשיב ומסר כי רואה בתפקידו כשליחות, ישיג עליו לאורך כל הזמן במקום העבודה וכן שלל חשש מהפרת תנאי שחרורו. להתרשמותו של שירות המבחן, מר עסרי ביטא נכונות לסייע למשיב ונראה כי הוא מסוגל להוות עבור המשיב דמות סמכותית ומציבת גבול, במידה ויעלה הצורך בכך. בנוסף, לאור מאפייניו החיוביים, שירות המבחן העריך כי הוא ראוי לשמש כערב עבור המשיב.
12. בעת גיבוש המלצתו הסופית, שירות המבחן לקח בחשבון הערכתו מקיומה של מידת סיכון לא מבוטלת, כאשר ניכר שהמשיב חווה את ההליך הפלילי כגורם מרתיע, הקפיד לשמור על תנאי שחרור ומאז מעצרו לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, התרשמותו ממוטיבציה טיפולית ראשונית הקיימת בקרבו, לצד רצון לשקם את אורח חייו, שיתוף הפעולה שמגלה מול גורמי הטיפול ויכולתו לקבל סמכות ואת התרשמותו החיובית מהערב שהוצע. לאור כל האמור לעיל, שירות המבחן העריך, כי יש מקום להקל בתנאי שחרורו של המשיב והמליץ על יציאתו לעבודה, בימים א' - ו' בין השעות 08:00 עד 17:00, כאשר במסגרת עבודתו ישהה בליווי צמוד והדוק של הערב המוצע ובשאר הזמן ימשיך לשהות במעצר בית מלא, לצד השתתפותו בקבוצה טיפולית לעצורי בית, בה משולב כיום במסגרת צו הפיקוח.

טיעוני הצדדים

13. במעמד הדיון שהתקיים בפניי היום - 03.11.24, שמעתי חקירת המפקח המוצע מר הואש עסרי.
14. ב"כ המשיב עתרה לקבל את המלצת שירות המבחן ולהתיר יציאת המשיב לעבודה במוסך בו עבד במשך שנים ארוכות, תחת פיקוחו של מר עסרי. נטען, כי בית המשפט העליון עמד לא אחת על החשיבות הרבה שיש בשילובו של נאשם משוחרר בתנאים במעגל העבודה, הן מהפן הכלכלי והן מהפן החברתי. עוד נטען, כי עסקינן במשיב נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשלושה ילדים קטינים, שנושא בעול פרנסת משפחתו, ומצבו הכלכלי קשה ביותר. בנוסף, המשיב קיים החלטות בית המשפט, עמד בתנאי שחרורו ולא נרשמו לחובתו הפרות כלשהן, ומשכך ניתן ליתן בו אימון. ב"כ המשיב הוסיפה, כי שירות המבחן בחן את כלל השיקולים הרלוונטיים והמליץ על יציאה לעבודה, זאת גם לאחר שהתרשם מהמפקח המוצע, מהתאמתו למלאכת הפיקוח ומיכולתו להוות עבור המשיב דמות סמכותית ומציבת גבולות במידת הצורך. לאור כל האמור, ולנוכח חלוף הזמן מאז שוהה המשיב במעצר בית (כחמישה חודשים), וההפקדות והערבויות הגבוהות המבטיחות את תנאי השחרור, ביקשה ב"כ המשיב לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהתיר יציאתו של המשיב לעבודה, בימים ב' עד ש', בין השעות 08:00 עד 17:00.
15. ב"כ המבקשת, עמדה על התנגדותה לשינוי תנאי המעצר בעניינו של המשיב והוסיפה כי רמת המסוכנות של המשיב לא פחתה והיא עדיין לא מבוטלת. בנוסף, כעולה מהתסקיר השלישי המשיב השתתף עד כה בארבעה מפגשים ולהתרשמותו של שירות המבחן הוא עדיין נמצא בשלב התחלתי של הטיפול ויכולתו לשתף בתכנים מעמיקים הינה מצומצמת. לדידי המבקשת, אין הבדל בין התסקיר השני לתסקיר השלישי, מלבד העובדה כי התקיימו עד כה ארבעה מפגשים טיפוליים. על כן, בהעדר אינדיקציה להפחתה במסוכנות, אין להורות על הקלה בתנאי שחרורו של המשיב ולהתיר יציאתו לעבודה.
דיון והכרעה
16. מעצר עד תום ההליכים אינו מקדמה על חשבון העונש, על בית המשפט לבחון האם ניתן לצמצם את הסכנה הנשקפת מהנאשם, גם אם לא לאיינה לחלוטין, באמצעות חלופת מעצר שתפגע בחירותו של הנאשם במידה פחותה, כמצוות סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים"), תוך בחינה פרטנית של הנסיבות הקשורות לנאשם, ובשים לב לעילת המעצר הנטענת, לראיות לכאורה, למסוכנות הנשקפת מהנאשם ולחשש מהימלטותו (בש"פ 10515/07 כראדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.12.2007); בש"פ 5886/10 מדינת ישראל נ' אלטורי [פורסם בנבו] (16.08.2010)).

17. סעיף 52(א) לחוק המעצרים קובע שלוש עילות חלופיות, אשר בהתקיימן רשאי בית המשפט לעיין מחדש בהחלטה בעניין שחרור לחלופת מעצר בתנאים מגבילים: גילויין של עובדות חדשות; שינוי נסיבות; או חלוף זמן "ניכר" מאז שניתנה ההחלטה. בענייננו, סבורני כי בשלה העת להקלה נוספת בתנאי מעצרו של המשיב.

18. לעניין חלוף הזמן, פירשה הפסיקה את המונח "חלוף הזמן" באופן גמיש. נקבע כי הגדרת פרק זמן מסוים כזמן ניכר כי משמעותו בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מושפע מנסיבות העניין ומהאיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשהות במעצר. בגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו בעת שחרורו בתנאים, ונסיבותיו האישיות.

19. אכן, ברמה העקרונית, אין הכרח כי חלוף זמן לכשעצמו מאיין מסוכנות של אדם. ואולם, במקרה שלפניי, חלוף הזמן, בצירוף ההליך הטיפולי בו החל המשיב גם אם הוא בראשיתו, ועמידתו בתנאים המגבילים, כאשר לא נרשמו הפרות לחובתו, וקיום החלטות בית המשפט באופן המשקף הרתעה, הינו פרק זמן משמעותי המצדיק בחינת הקלה בתנאים.

20. זאת ועוד, אינני מתעלמת מחומרת העבירות המיוחסות למשיב, ריבויין והנזק שנגרם לנפגע העבירה בעקבות מעשיו של המשיב (גניבה בהיקף של כ- 50,000 ₪). בצד האמור, המשיב מצוי במעצר בית בתנאים מגבילים כחמישה חודשים, מיום 29.05.24, לאחר ששוחרר במסגרת הליך מעצר הימים על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט זגורי), אשר עמד על חומרת העבירות ומצא כי ניתן להורות על שחרור המשיב בקובעו, בין היתר, "במקרה שלפניי אמנם מדובר בהתארגנות בצוותא, אמנם מדובר במספר רב של מקרי גניבה, אמנם מדובר במהלכים שיטתיים שחוזרים על עצמם. עם זאת, במקרה דנן לא נעשה שימוש באמצעים מיוחדים. לא ניתן לומר כי מדובר בגניבות מתוחכמות אלא בגניבות פשוטות יחסית. זאת ועוד ומבלי להקל ראש בגניבות המדוברות, מדובר בגניבות נטענות ממקום עבודתו של אחד העוררים. לא מדובר בפריצות לבתים או לבתי עסק שונים. לא מדובר על שימוש באמצעים וירטואליים או אלקטרוניים מורכבים. עניין זה חשוב הוא כאשר אנו שוקלים אם לשחרר עוררים לחלופת מעצר, שכן דומה שהמסוכנות מפני הישנות העבירות במקרה זה היא ביחס למקום העבודה של אחד העוררים ולא מסוכנות כללית לרכוש הציבור".

21. אוסיף, כי שחרורו של נאשם לחלופת מעצר ובהמשך גם הקלה בתנאים, בנויים במידה רבה על האמון שרוחש בית המשפט לנאשם, אשר מטבעו נבנה בהדרגה. ככל שהנאשם מקפיד על עמידה בתנאים ובמגבלות שהוטלו עליו, וככל שפרק הזמן שבו ניכרת הקפדה ממושך יותר, כך החשש להישנות פעילות עבריינית מצדו בתקופת המעצר ובכלל - נמוכה יותר, והנטייה להקל על תנאיה - גבוהה יותר (ראו: בש"פ 3864/21 יניב מועלם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (18.06.2021); בש"פ 8065/19 שם טוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 9 (31.12.2019)). ובענייננו, מאז שחרורו של המשיב למעצר בית ועד היום, משך למעלה מחמישה חודשים, במהלכם נבחנה התנהלותו של המשיב, לא נרשמה לחובתו כל הפרה.

22. אשר לנסיבות האישיות, עסקינן במשיב נעדר עבר פלילי, אב לשלושה ילדים קטינים הסמוכים על שולחנו, נעצר לראשונה בחייו ושוהה מזה חמישה חודשים בתנאים מגבילים, ומצבו הכלכלי קשה ביותר נוכח תנאי מעצרו.

23. אשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, אכן, להערכת שירות המבחן עדיין קיימת רמת סיכון לא מבוטלת להישנות עבירות דומות מצדו של המשיב בעתיד. עוד לא נעלמה מעיני העובדה כי המשיב עדיין בשלב ההתחלתי של הטיפול ויכולתו לשתף בתכנים מעמיקים הנה מצומצמת, דבר המותאם לשלב בו נמצא כיום. בצד האמור, להערכת שירות המבחן המשך השתתפותו בקבוצה תאפשר לו להעמיק בבחינה עצמית ותסייע לו בהגעה לתובנות באשר להתנהגותו. זאת ועוד להתרשמות שירות המבחן ניכר שהמשיב חווה את ההליך הפלילי כגורם מרתיע משמעותי עבורו. בנוסף, מאז מעצרו לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים והקפיד לשמור על תנאי שחרורו. משכך, שירות המבחן בא בהמלצה על הקלה בתנאים ויציאה לעבודה.

24. אוסיף, כי לאחר שבחנתי בזהירות רבה טענות הצדדים, לא מצאתי כי הועלו טענות נגד המסקנות אליהן הגיע שירות המבחן אשר מצדיקות דחיית המלצתו. שירות המבחן נקט בזהירות מרבית ולא בא בהמלצה לשינוי תנאים בשני התסקירים הראשונים, בין היתר, משלא החל המשיב בהליך טיפולי ומשלא ניתן היה להצביע על הפחתה במסוכנות, חרף מצבו הכלכלי הקשה של המשיב. לא כך בתסקיר השלישי, מקום בו שירות המבחן בא בהמלצה חיובית ובלתי מסויגת, הנשענת על קביעות עובדתיות בנוגע לנסיבותיו האישיות של המשיב, מוטיבציה טיפולית ראשונית הקיימת בקרבו, לצד רצון לשקם את אורח חייו, שיתוף פעולה שמגלה מול גורמי הטיפול, הרתיעה שהוא חווה מההליך הפלילי ויכולתו לקבל סמכות.

25. נסיבה נוספת, המטה את הכף לטובת הקלה בתנאי המעצר, היא מצבו הכלכלי הקשה של המשיב והעובדה כי הוא המפרנס העיקרי במשפחה. כאשר אדם שוהה במעצר בית ללא היתר לצאת לעבודה, מחריף מצבו הכלכלי ביחס ישיר לאורך התקופה בה אינו עובד. במקרה דנן, עסקינן במשיב אשר שוהה בתנאים מגבילים ללא אפשרות יציאה לעבודה, מחודש מאי 2024. בית המשפט העליון עודד לא אחת מתן היתר יציאה לעבודה, במקרים המתאימים ובתנאי שאין ביציאתו של הנאשם לעבוד משום סכנה לציבור (בש"פ 2857/06 אליהו ממנ' נ' מדינת ישראל [פורסם בבנו] (11.04.2006)). לאור האמור, ולנוכח חלוף הזמן, מצאתי לקבל המלצותיו של שירות המבחן משהתרשמתי בדומה לשירות המבחן, כי ניתן לתת אימון במשיב ולהתיר יציאתו לעבודה וכי אין בהקלה בתנאים, בפיקוח הצמוד והאחראי של המעסיק המוצע, ותחת הערבויות הגבוהות שהוטלו, לסכן את שלום הציבור ורכושו.

26. שיקול נוסף ששקלתי הינה העובדה שהתרת יציאה לעבודה אינה בבחינת שינוי משמעותי אלא מדורג, שכן כיום המשיב יוצא מדי יום לחלונות התאווררות של שלוש שעות ללא מעש. לטעמי, הרחבת החלון לשמונה שעות, במסגרתן יצא המשיב לעבוד ולהתפרנס בפיקוח צמוד ומהודק, עדיפה על יציאה למשך שלוש שעות ללא מעש, בוודאי ובוודאי כאשר מוצע מקום עבודה שהינו קרוב פיזית למקום מעצר הבית, בתוך הישוב זרזיר, אצל מעסיק אשר העסיק שנים רבות את המשיב והתחייב ללוותו בכל רגע נתון מאז יציאתו מביתו ועד לחזרה למקום החלופה.

27. מסקנתי התחדדה לאחר שמיעת חקירת המפקח - המעסיק המוצע, והתרשמתי לטובה ממנו. ניכר כי עסקינן במעסיק סמכותי, אחראי, אשר מכיר בצורה מעמיקה את המשיב, מודע לעבירות המיוחסות לו, גינה אותן בתוקף, מודע לתפקידו כמפקח, מסוגל לזהות גורמי סיכון ולאייין אותם, והתחייב לדווח על כל הפרה.

סיכום

28. לאור כל האמור, אני מתירה יציאת המשיב לעבודה המוצעת בפיקוחו של מר הואש עוסרי, ב"מוסך צ.ח.מ" בזרזיר, בתנאים הבאים:

- א. העבודה היא בימים ב' עד ש', בין השעות 08:00 עד 17:00.
 - ב. מר הואש עוסרי, ת.ז. 027565860, יפקח על המשיב, באופן רציף, בכל שעות העבודה.
 - ג. מר הואש עוסרי או אחד המשמורנים שאושרו על ידי בית המשפט, יסיע את המשיב ממקום חלופת המעצר ועד לעבודה ובחזרה אל מקום החלופה.
 - ד. המעסיק יחתום על ערבות בסך 15,000 ₪ לצורך הבטחת קיום התנאים.
 29. למען הסר ספק, ולנוכח השעות בהן ישהה המשיב מחוץ לבית לצורך יציאה לעבודה, אני מורה על ביטול שעות ההתאוררות היומיות שאושרו עד כה.
 30. משניתנה החלטתי בהעדר הצדדים, מורה על עיכוב ביצוע החלטתי וזאת עד ליום 05.11.24 בשעה 12:00. המבקשת תודיע לא יאוחר מיום 04.11.24, שעה 13:00 האם בכוונתה להגיש ערר, שאם לא כן תיכנס החלטתי לתוקף.
 31. המזכירות תמציא העתק החלטתי בדחיפות לשירות המבחן ולצדדים. זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ב' חשוון תשפ"ה, 03 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.